

Kapitola prvá

Devin držala telefón tak, aby sa Ethan mohol pozrieť na jej mapu Pokémon GO. „Aha, padajú lístky!“

A mala pravdu. PokéStop vedľa ich obľúbeného gymsu, Šišiek u Dottie, zasypávali ružové lístky.

„Carlo určite nastavil Lure,“ zhodnotil nové zistenie Ethan a rozhliadal sa po okolí, či ho neuvidí niekde v blízkosti.

Carlo bol hlavným trénerom gymsu. Rozhodol sa, že každú sobotu dopoludnia nastaví Lure modul, aby do obchodu so šiškami priviedol viac zákazníkov. Takto sa tím Mystic staral o svoj najobľúbenejší gym. A tiež o to, aby obchod zostal otvorený.

Každú chvíľu sa tu ukážu hráči Pokémon GO, aby sa pozreli, akých Pokémonov Lure modul k obchodu so šiškami priláka. *A dúfajme, že si kúpia hrbu šišiek*, pomyslel si Ethan.

Zahryzol sa do vyhlásenej šišky pomenovanej Jigglypuff, ktorá mala ružovú polevu, malé cukríky namiesto očí a čokoládou dozdobené rohy uší.

Dottie ich robila už pár týždňov spolu s ďalšími špecialitami na tému hry. Šiška pomenovaná Butterfree bola bezlepková a neobsahovala mliečne prísady. A potom tu bol ďalší

model, ktorý mal v oblube Ethanov otec: Drowzee, šiška so šálkou kávy zdarma.

Ethan pozoroval, ako okolo neho prešiel niekto pojedajúci šišku Drowzee. Spodná časť šišky s vanilkovou náplňou bola dozdobená čokoládovou polevou. *Mňam!*

„Myslím, že nabudúce vyskúšam Drowzee,“ oznámil Ethan Devin. „Ale vezmem si to bez kávy.“

„Ja nie. Ja zostanem pri Jigglypuffoch.“

To je prekvapenie, pomyslel si Ethan. Jeho mladšia sestra bola široko-ďaleko ten najväčší maškrtník. *Prečo by vôbec premýšľala o niečom, čo má polevu len spolovice, keď môže mať šišku kompletne celú pokrytú sladkou polevou?*

Usmial sa, keď si Devin otrela polevu z brady chrptom ruky.

„Nepotrebuješ obrúsok?“ spýtala sa Dottie, ktorá medzitým prišla k stolu s obrúskami v ruke a vrelym úsmevom na tvári. „Vyzerá to, že dnes sa mi Jigglypuffy obzvlášť podarili.“

Devin odpovedala s plnými ústami: „Sú výborné!“

„To rada počujem. Možno by ste mi mohli pomôcť s výberom ďalšej šišky, ktorú by som urobila podľa Pokémonov. Robím si teraz malý prieskum.“ Dottie vzala do ruky ceruzku,

ktorá doteraz odpočívala za jej uchom. „Čo podľa vás znie najlepšie?“ spýtala sa.

Ethan sa nahol dopredu, aby lepšie počul cez šum hlasov zvonku. Lure modul zafungoval a ľudí vonku pribúdalo.

„Prvý nápad: čučoriedkový Squirtle s čokoládovou ulitou a vnútri ako náplň šľahačka, ktorá by vystrekla von. Čo vy na to?“

Devin sa poškrabkala na nose. „Tá striekajúca náplň mi príde trochu nechutná.“

Dottie sa trochu zamračila. „Asi máš pravdu. Dobre. Potom teda nápad číslo dva. Diglett s čokoládovou polevou. Alebo je tu ešte variant Dugtrio, kedy by som predávala tri šišky za cenu dvoch.“

Devin zakývala hlavou. „Hej, to znie oveľa lepšie.“

„Moment, mám tu ešte niečo,“ pokračovala Dottie. „Čo by ste povedali na variant Mankey? Šiška s banánovou náplňou, husto posypaná cukrom.“

„To je ono!“ zhodnotil nápad Ethan. „Vezmem si ich rovno desať. Hneď ako ich budeš mať hotové, samozrejme.“

Dottie sa usmiala. „Dobre teda, máme tu jeden hlas pre Dugtrio a jeden pre model Mankey.“ Niečo si zaznačila

do bloku a zasunula si ceruzku späť za ucho. „Uvidíme, čo na to ďalší zákazníci. Zdá sa, že konečne nejakí dorazili!“

Zvonček nad dverami do obchodu zazvonil.

V tej istej chvíli sa ozvali aj telefóny Ethana a Devin.

„Hmm, Zubat,“ vzdychol si Ethan. „Tento Pokémon ma privedie do blázinca. Nedokážem chytiť niečo, čo má krídla.“

„Ani ja nie. Preto mi bohato stačí ho vyfotiť,“ odpovedala Devin. Fotenie Pokémonov bol jej spôsob, ako sa vysporiadať s tými škaredými. Zdvihla telefón a urobila fotku Zubata, ako poletuje Ethanovi nad hlavou.

Keď Ethan fotku uvidel, zhrozil sa. „Fuj, daj tú odpornosť rýchlo preč.“

„Daj si ju sám preč,“ podpichla ho Devin. „Schválne, či sa ti ho podarí chytiť.“

Ethan to skúsil. A snažil sa. Skúšal to s Poké Ballmi nad, pod, všade okolo poletujúceho Zubata. Niektoré vyzerali, že preleteli *priamo* ním. Žiadny ho však nezasiahol tak, aby ho chytil. „Ako keby bol neviditeľný,“ posťažoval sa Ethan.

„Kto?“

Gianna, Carlova mladšia sestra, vklzla za súrodencami do boxu. Tmavé kučeravé vlasy mala pritlačené k čelu, ako by

si len pred chvíľou dala dolu cyklistickú helmu. „Dorazila som hneď ako to bolo možné. O čo som prišla?“

„Ty si neprišla vôbec o nič,“ upokojil ju Ethan. „Mohla si ľahko chytiť tohto Zubata. Hodil som naňho už hádam sto Poké Ballov.“ Skúsil to ešte raz a potom posunul telefón cez stôl priamo pred Giannu. „Len to skús. *Prosím.*“

Gianna nemala svoj vlastný telefón, často si však požičiavala od Devin alebo Carla, aby mohla chytať Pokémonov. A v tíme Mystic bola v tomto najlepšia.

„Musíš len počkať, až bude Pokémon uprostred obrazovky,“ povedala, ako by Ethanovi vysvetľovala, ako chytiť Caterpie. „Potom už by mala stačiť len priama strela.“ Vystrelila Poké Ball a Zubata, samozrejme, hneď na prvý pokus chytila.

Ethan sa otočil a predstieral, že hlavou mláti o výklad. „Prečo sa mi to nedarí?“ úpel medzitým. „Som tréner na úrovni sedem a bránim dva gymy. Ale nedokážem chytiť úbohého Zubata.“

„Ty už si na úrovni sedem?“ spýtal sa niekto.

Bol to Carlo, ktorý práve vošiel do obchodu. „Len čo sa dostaneš na úroveň osem, budeš môcť používať Razz Berry. Potom ti ukážem, ako s nimi nakrímiť Zubata a potom už ho hravo chytiš.“